

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

De lapjesdeken van moeder Konijn

‘OH! Ik krijg hem nooit af!’ zuchtte moeder Konijn. Ze legde een hoopje lappen op tafel en leunde achterover in haar stoel. Ze zag er moe uit. ‘Wat is er, mama?’ vroeg Pieter Konijn.

‘Ik maak een lapjesdeken voor mijn bed,’ antwoordde ze, wrijvend in haar ogen. ‘Maar het is zo’n precies werkje!’

Moeder Konijn spreidde haar deken over tafel uit, zodat Pieter het goed kon zien. Lapjes bloemenstof waren keurig vastgenaaid aan lapjes met stippen en met strepen.

‘Wacht eens even!’ riep Pieter. Hij wees naar een paar lapjes stof die in nette vierkanten waren geknipt. ‘Die komt uit mijn oude jasje, en die andere komen uit Flopsies mantel! Je hebt ze kapotgemaakt!’

‘Je jasje was bij de ellebogen helemaal versleten, en deze werd véél te krap voor Flopsie!’ lachte moeder Konijn. Ze hield de resten van een klein manteltje omhoog. ‘Een lapjesdeken maken is juist een goede manier om oude kleren een nieuw leven te geven.’

Pieter knikte glimlachend, hij was het toch wel met haar eens.

‘Als ik hem tenminste ooit af krijg,’ zei zijn moeder met een diepe zucht.

‘Er moet nog zo veel aan gebeuren, en misschien heb ik ook nog eens te weinig stof.’

Pieter zag zijn moeder de deken opvouwen en kreeg plotseling een idee. ‘Ik ken iemand die misschien kan helpen,’ zei hij, vlak voordat hij het hol uit rende.

*

‘Ja, ja! Ik hoor je wel!’ riep Vrouwtje Plooi niet veel later toen iemand op haar voordeur bonkte.

De vriendelijke oude egel grinnikte toen ze opendeed en Pieter zag staan. ‘Ik had het kunnen weten! Kom binnen, kom binnen! En laat de deur maar open. Ik hou zo van die eerste, warme maartse dagen.’

Het konijntje volgde Vrouwtje Plooi naar binnen en merkte dat ze er monter bij liep. Zo te zien had haar lange winterslaap haar veel goed gedaan.

‘Vertel, wat kan ik voor je doen?’ vroeg ze vriendelijk.

Nadat Pieter aan Vrouwtje Plooi had uitgelegd wat zijn moeder maakte, klapte de egel blij in haar pootjes.

‘Wat een enig idee!’ zei ze met een lach. ‘Ik ga meteen voor je kijken wat ik kan vinden.’

Vrouwtje Plooi repte zich de kamer uit en kwam terug met een mand vol lapjes stof. ‘Heb je hier iets aan?’ vroeg ze. ‘Ik spaar ze al jaren om mijn dekens ermee te repareren.’

Pieter was opgetogen. ‘Deze zijn precies goed!’ zei hij. ‘Enorm bedankt!’

‘Ga ook even bij Jeremias Hengelaar langs,’ stelde de egel voor. ‘Die bewaart echt alles!’

